

บทที่ 3

สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศไทย

สถานการณ์เศรษฐกิจไทยปี 2548

ในปี พ.ศ. 2548 เศรษฐกิจไทยมีการฟื้นตัวอย่างชัดเจน เศรษฐกิจไตรมาสที่ 4 ของปี 2548 ขยายตัวร้อยละ 4.7 ทำให้ครึ่งปีหลังขยายตัวร้อยละ 5.0 ดีกว่าครึ่งปีแรกที่ขยายตัวร้อยละ 3.9 อย่างไรก็ตาม ผลรวมทั้งปี 2548 ขยายตัวร้อยละ 4.5 น้อยกว่าร้อยละ 6.2 ในปีที่แล้ว แสดงให้เห็นว่า เศรษฐกิจชะลอตัวลงจากปีที่แล้ว เนื่องจากในปี 2548 มีเหตุการณ์ร้ายแรงและอุปสรรคทาง เศรษฐกิจที่ประเทศไทยต้องเผชิญหลายประการได้แก่

- ปัญหาก๊าซแล้ง ตั้งแต่ปลายปี 2547 และต่อเนื่องมาถึงต้นปี 2548 ได้สร้างความเสียหายต่อผลผลิตอ้อย มันสำปะหลัง และข้าว คิดเป็นมูลค่าความเสียหาย ในปี 2548 ประมาณ 17,950 ล้านบาท

- เหตุการณ์ภัยธรรมชาติใน 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน(เหตุการณ์สึนามิ) ช่วงปลายปี 2547 เป็นข้อจำกัดต่อภาวะการท่องเที่ยวของไทยในปี 2548

- สถานการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงมากในช่วงต้นปี แต่สถานการณ์ได้ปรับตัวดีขึ้นตามลำดับในช่วงครึ่งปีหลังของปี และรวม 11 เดือนแรกของปี 2548 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงร้อยละ 3.2 และตลอดทั้งปี 2548 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติรวมประมาณ 11.4 ล้านคน ลดลงจากปี 2547 ร้อยละ 2.4 จากเหตุการณ์ สึนามินี้ส่งผลกระทบต่อรายได้จากนักท่องเที่ยวปี 2548 ประมาณ 41,100 ล้านบาท

- การระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกรอบใหม่ ที่ยังเกิดขึ้นในหลายจังหวัด ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตสัตว์ปีก

- ปัจจัยลบภายนอกนอกจากราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้นมาก ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมและถึงระดับสูงสุดของปี 2548 ในเดือนสิงหาคม-กันยายน เฉลี่ย 56.6 ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อบาร์เรล ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นร้อยละ 6.2 ในเดือนตุลาคม 2548

- ทิศทางอัตราดอกเบี้ยขาขึ้น

แต่ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัวจากปี 2547 เป็นผลมาจากอุปสงค์ภายในประเทศ ประกอบด้วยการบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอตัวลงเหลือเพียงร้อยละ 4.0 ต่ำสุดใน

รอบปี จากผลกระทบของราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง ความวิตกเกี่ยวกับปัญหาค่าครองชีพ และราคาสินค้าที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น และอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ด้านการใช้จ่ายรัฐบาลและการลงทุนชะลอตัวโดยขยายตัวร้อยละ 7.8 และ 7.9 ตามลำดับ ส่วนอุปสงค์ภายนอกประเทศสุทธิลดลงร้อยละ 5.6 ภายหลังจากการที่ขยายตัวในไตรมาสที่ 3 เนื่องจากการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัวเพียงร้อยละ 4.9 รายการสินค้าที่ยังคงขยายตัวในเกณฑ์ดีได้แก่ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ แผงวงจรไฟฟ้า รวมทั้งยานพาหนะและชิ้นส่วน การส่งออกกุ้งที่มีความชัดเจนของมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของสหรัฐ และการคืนสิทธิพิเศษของสหภาพยุโรป การส่งออกของยางพาราซึ่งได้รับผลดีจากการที่ราคาเพิ่มขึ้นชัดเจน อัญมณีและเครื่องประดับที่ยังได้รับผลบวกจากการที่เศรษฐกิจโลกขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง ในขณะที่การนำเข้าสินค้าและบริการขยายตัวร้อยละ 8.0 โดยมีการนำเข้าสินค้าทุนและวัตถุดิบ/กึ่งวัตถุดิบ โดยเฉพาะเครื่องจักรไฟฟ้าและผลิตภัณฑ์โลหะ ภาวะการผลิตโดยรวมขยายตัวร้อยละ 4.7 ภาคเกษตรลดลงร้อยละ 0.2 เนื่องจากผลกระทบจากภาวะภัยแล้ง ทำให้การเพาะปลูกล่าช้า ผลผลิตมีน้อย พืชสำคัญที่ลดลงได้แก่ ยางพารา อ้อย และมันสำปะหลัง ส่วนผลผลิตข้าวและถั่วลิสงเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 5.5 ในไตรมาสที่ 3 เนื่องจากการชะลอตัวของสาขาอุตสาหกรรม สาขาค้าส่งค้าปลีก สาขาก่อสร้าง และสาขาบริการทางการเงิน ในขณะที่สาขาโรงแรมและภัตตาคาร และสาขาคมนาคมและขนส่งยังคงขยายตัวต่อเนื่อง GDP ที่ปรับฤดูกาลแล้วขยายตัวร้อยละ 0.9 ต่ำกว่าร้อยละ 2.3 ในไตรมาสที่ 3

ตารางที่ 3.1 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ปี 2547 - 2548

(ร้อยละ)

	2547	2548	2548			
			Q1	Q2	Q3	Q4
ภาคเกษตร	-4.8	-2.4	-8.7	-4.2	4.1	-0.2
ภาคนอกเกษตร	7.4	5.2	4.5	5.4	5.5	5.3
GDP	6.2	4.5	3.2	4.6	5.4	4.7
GPD ปรับฤดูกาล	6.2	4.5	-0.8	2.2	2.3	0.9

ที่มา : สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

*ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ราคาประจำปีมูลค่า 1,903.0 พันล้านบาท

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจด้านในประเทศปี 2548

อัตราเงินเฟ้อทั้งปี 2548 อยู่ในระดับสูงร้อยละ 4.5 โดยที่แรงกดดันจากราคาน้ำมันและราคาวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นส่งผ่านไปยังราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้น และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งปี 2548 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.7

ตารางที่ 3.2 แสดงอัตราเงินเฟ้อ

(ร้อยละ)

(% YOY)	2004	2005	2005			
			Q1	Q2	Q3	Q4
Headline inflation	2.8	4.5	2.8	3.7	5.6	6.0
Core inflation	0.4	1.7	0.7	1.1	2.2	2.4

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

อย่างไรก็ตามอัตราเงินเฟ้อเริ่มลดลงในไตรมาสสุดท้ายของปี 2548 จากร้อยละ 6.2 ในเดือนตุลาคม เป็นร้อยละ 5.9 ในเดือนพฤศจิกายน และร้อยละ 5.8 ในเดือนธันวาคม จึงคาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะยังคงอยู่ในระดับสูงไปอีกในช่วงครึ่งแรกของปี 2549 และจะชะลอตัวลงเมื่อเข้าสู่ครึ่งหลังปี 2549 ซึ่งเป็นช่วงฐานราคาเปรียบเทียบอยู่ในระดับสูงอยู่แล้ว การจ้างงานเพิ่มขึ้น และอัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ 1.2 ในเดือนพฤศจิกายนปี 2548 ลดลงจากร้อยละ 1.5 ในเดือนพฤศจิกายนปี 2547 และ เฉลี่ย 11 เดือนเท่ากับร้อยละ 2.0 หนี้สาธารณะต่อ GDP ณ สิ้นเดือนตุลาคม อยู่ที่ร้อยละ 46.0 หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ลดลงแต่ยังอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายร้อยละ 2 ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยตั้งไว้ในปี 2550

แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2549

ในปี 2549 เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มจะขยายตัวร้อยละ 4.7-5.7 ดีกว่าปี 2548 โดยมีปัจจัยสนับสนุนทั้งจากอุปสงค์ภายในประเทศและการส่งออก การส่งออกสุทธิของสินค้าและบริการจะสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้มากกว่าปี 2548 เนื่องจากการท่องเที่ยวฟื้นตัวเต็มที่

มากขึ้น การนำเข้าชะลอตัวในขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวลงและสนับสนุนการขยายตัวได้น้อยลงกว่าในปี 2548

ภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2548 ด้านการผลิต

การผลิตขยายตัวร้อยละ 4.7 ชะลอลงจากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสที่ 3 เป็นผลจากภาคเกษตรลดลงร้อยละ 0.2 ในขณะที่ภาคนอกเกษตรชะลอลงเล็กน้อยจากร้อยละ 5.5 ในไตรมาสที่ 3 เป็นร้อยละ 5.3 ในไตรมาสที่ 4 เป็นการชะลอลงในสาขาหลักหลายสาขา เช่น อุตสาหกรรม การค้าส่งค้าปลีก ก่อสร้าง การบริการทางการเงิน แต่อย่างไรก็ตามบางสาขายังคงขยายตัวสูง ประกอบด้วย โรงแรมและภัตตาคาร คมนาคมและขนส่ง

ภาคเกษตร

การผลิตภาคการเกษตรหดตัวร้อยละ 6.7 ในช่วงครึ่งปีแรกของปีจากผลกระทบภัยแล้งที่ทำให้ผลผลิตข้าวนาปี ข้าวนาปลั่ง มันสำปะหลัง และอ้อยโรงงานลดลงโดยเป็นผลกระทบรุนแรงในไตรมาสแรกหดตัวร้อยละ 8.7 แต่ผลกระทบภัยแล้งบรรเทาลงในไตรมาสที่ 2 สาขาเกษตรหดตัวร้อยละ 4.2 และในไตรมาสที่ 3 สาขาเกษตรเริ่มขยายตัวเป็นครั้งแรกร้อยละ 4.4 ส่วนในไตรมาสสุดท้ายของปี 2548 ภาคเกษตรลดลงร้อยละ 0.2 จากไตรมาสที่ 3 ที่ขยายตัวร้อยละ 4.4 เป็นผลมาจากหมวดพืชผลลดลง ประมงชะลอลง ขณะที่ปศุสัตว์ยังคงขยายตัวสูง อีกทั้งระดับราคาสินค้าเกษตรโดยรวมขยายตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง

- หมวดพืชผล หดตัวร้อยละ 1.1 จากที่ขยายตัวถึงร้อยละ 5.8 ในไตรมาสที่แล้ว เนื่องจากผลผลิตพืชหลักบางชนิดได้รับผลกระทบจากภาวะภัยแล้งในปี 2547 ที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืช และอุทกภัยที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี เช่น มันสำปะหลังที่ได้รับผลกระทบตั้งแต่ช่วงปลายปีที่ผ่านมา ทำให้การเพาะปลูกล่าช้าผลผลิตมีไม่มากและมีขนาดเล็ก รวมถึงอ้อยที่ผลผลิตต่อไร่ลดลง ลำต้นอ้อยไม่แข็งแรง ไม่มีอ้อยที่โตพอที่ขยายพันธุ์ได้ อีกทั้งโรงงานน้ำตาลปิดหีบในฤดู 48/49 ล่าช้า ทำให้ผลผลิตอ้อยที่เก็บเกี่ยวได้ในไตรมาสนี้ลดลงมาก ส่วนข้าวและถั่วลิสงมีผลผลิตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย สำหรับรายได้เกษตรกรจากการขายพืชผลขยายตัวร้อยละ 20.2 เร่งตัวจากร้อยละ 17.0 ในปี 2547 เป็นผลจากราคาพืชผลขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.1 ซึ่งเป็นอัตราที่เร่งขึ้นมากจากราคายางพารา มันสำปะหลัง ข้าวเปลือกและอ้อย ตามความต้องการจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ และผลจากอุปทานที่ลดลง

- หมวดยศสัตว์ ขยายตัวร้อยละ 6.2 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสที่แล้ว โดยการผลิตไก่เนื้อเพิ่มตามภาวะการส่งออกที่ดี เนื่องจากผู้บริโภครวมและประเทศผู้นำเข้าเชื่อมั่นในมาตรการป้องกันและควบคุมปัญหาการระบาดของโรคไข้หวัดนกที่รัฐบาลได้ดำเนินการในช่วงที่ผ่านมา ส่วนสุกรมีการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นผลจากภาวะอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการผลิต สำหรับรายได้เกษตรกรจากการทำปศุสัตว์ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นผลจากปริมาณการผลิตไก่เนื้อและไข่ไก่เพิ่มขึ้นมากจากปีก่อน เพราะพื้นที่ตัวจากที่มีการระบาดของโรคไข้หวัดนกเป็นครั้งแรก ประกอบกับราคาสินค้าหมวดยศสัตว์เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.2 โดยราคาไก่เนื้อตัวขึ้นมาก ขณะที่ราคาสุกรชะลอตัวลง เพราะในปี 2548 การบริโภคไก่เนื้อได้กลับเข้าสู่ภาวะปกติจึงทำให้ความต้องการในการบริโภคเนื้อหมูลดลง

- หมวดยศประมง ขยายตัวร้อยละ 0.9 ชะลอตัวจากไตรมาสที่ 3 มีการขยายตัวร้อยละ 1.8 เนื่องจากมีการชะลอการออกจับปลาจากภาวะต้นทุนราคาน้ำมันที่สูงขึ้นต่อเนื่อง สำหรับรายได้จากการทำประมงชะลอตัวลงจากปี 2547 เป็นผลมาจากปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทำลดลงมากเพราะต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นตามราคาน้ำมัน ทำให้ชาวประมงออกหาปลาน้อยลง ขณะที่ราคาสินค้าหมวดยศประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นในเกือบทุกสินค้ายกเว้นปู และปลาน้ำจืดที่ราคาลดลงสำหรับกุ้งขยายตัวได้ดีในช่วงครึ่งหลังของปี ส่วนหนึ่งได้รับผลดีจากการที่สหภาพยุโรปได้ปรับลดภาษีนำเข้าให้แก่สินค้ากุ้งไทยเป็นการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม ซึ่งส่งผลทำให้การส่งออกกุ้งในช่วงดังกล่าวขยายตัวสูงมาก

- ระดับราคาสินค้าเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 จากปี 2547 เป็นผลจากราคาของพืชหลักที่สำคัญปรับตัวสูงขึ้น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา และอ้อย เป็นผลมาจากอุปทานในตลาดลดลง และอุปสงค์ยังมีต่อเนื่อง

สินค้าเกษตรที่สำคัญ

ข้าวเปลือก ผลผลิตข้าวเปลือกอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปี 2547 โดยผลผลิตข้าวนาปรังลดลง จากภาวะความแห้งแล้งที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปลายปี 2547 และปริมาณฝนที่ตกในช่วงครึ่งปีแรกมีน้อย ขณะที่ผลผลิตข้าวนาปียังคงเพิ่มขึ้น เพราะปริมาณฝนที่ตกมีมากขึ้นในช่วงครึ่งปีหลัง สำหรับราคาข้าวเปลือก ยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปีก่อน เนื่องจากทางการได้ปรับราคารับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2547/2548 และ 2548/2549 และราคาปรับจำนำข้าวเปลือกนาปรังปีการผลิต 2548

ส่วนการส่งออกข้าวของไทยในปี 2548 มีปริมาณ 7.5 ล้านเมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 93,548 ล้านบาท ลดลงจากปี 2547 ร้อยละ 24.5 และ 13.7 ตามลำดับเนื่องจากผลผลิตการส่งออกมีจำกัดนอกจากนี้ราคาข้าวของไทยก็อยู่ในระดับสูงกว่าคู่แข่งทำให้ผู้นำเข้าบางส่วนเปลี่ยนไปสั่งซื้อ

จากประเทศคู่แข่งแทน ทำให้ราคาส่งออกข้าวของไทยที่เพิ่มขึ้นไม่สามารถชดเชยได้กับปริมาณส่งออกที่ลดลง

มันสำปะหลัง ผลผลิตมันสำปะหลังลดลงร้อยละ 24.3 จากภาวะความแห้งแล้ง ถึงแม้จะมีการปลูกทดแทนแต่ก็ยังประสบปัญหาการขาดแคลนท่อนพันธุ์ อย่างไรก็ตาม คาดว่าผลผลิตมันสำปะหลังในปีเพาะปลูก 2548/2549 จะเพิ่มขึ้นจากปีเพาะปลูกก่อนร้อยละ 13.1 เนื่องจากผลของภัยแล้งดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในปี 2548 ประกอบกับในปี 2548 ราคามันสำปะหลังอยู่ในเกณฑ์สูงจากความต้องการทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงจูงใจให้เกษตรกรปลูกมันสำปะหลังทดแทนพืชอื่นมากขึ้น

ยางพารา ผลผลิตยางพาราลดลงร้อยละ 1.3 จากภาวะความแห้งแล้งในช่วงต้นปี และในช่วงปลายปีมีฝนตกชุกจนเกิดเหตุอุทกภัยในภาคใต้ ทำให้เป็นอุปสรรคในการกรีดยางพาราของเกษตรกร ปริมาณผลผลิตยางพาราที่ลดลง ประกอบกับอุปสงค์ภายในประเทศและต่างประเทศที่ยังมีต่อเนื่อง ส่งผลให้ระดับราคายางพารายังคงเพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงต่อเนื่องจากร้อยละ 18.4 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 17.1 ในปี 2548

อ้อย ผลผลิตอ้อยลดลงร้อยละ 29.0 เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตต่อไร่ลดลงเป็นผลจากภาวะความแห้งแล้งในปี 2547 และต่อเนื่องมาจนถึงกลางปี 2548 รวมทั้งต้นทุนค่าขนส่งที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ระดับราคาอ้อยขั้นต้น ปีการเพาะปลูก 2547/2548 อยู่ในระดับต่ำไม่จูงใจ ทำให้เกษตรกรบางส่วนเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นแทน

ไก่เนื้อ แม้ว่าได้มีการระบาดของไข้หวัดนกอีกในปี 2548 แต่ผลกระทบมีไม่มากนักเมื่อเทียบกับปี 2547 เนื่องจากผู้บริโภคมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกมากขึ้น ทำให้กระทบต่อความเชื่อมั่นในการบริโภคเพียงระยะสั้นเท่านั้น และผู้ประกอบการได้ปรับวิธีการเลี้ยงมาเป็นระบบปิดและเปลี่ยนมาส่งออกไก่แปรรูปทดแทนไก่สดแช่แข็ง ทำให้มีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

กุ้ง ผลผลิตกุ้งในปี 2548 ใกล้เคียงกับปี 2547 เพราะในปลายปี 2547 โรงเพาะฟักลูกกุ้งได้รับความเสียหายจากกรณีพิบัติภัย รวมทั้งราคากุ้งในช่วงครึ่งปีแรกลดลงทำให้ไม่จูงใจเกษตรกรเพาะเลี้ยงกุ้ง และในช่วงปลายปีผลผลิตส่วนหนึ่งได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วมในภาคใต้ อย่างไรก็ตามนับตั้งแต่สหภาพยุโรปลดภาษีศุลกากรให้แก่สินค้ากุ้งไทยเป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2548 ได้ทำให้การส่งออกในช่วงดังกล่าวขยายตัวสูงมาก ขณะที่ราคากุ้งปรับตัวดีขึ้นด้วย

แนวโน้มสาขาเกษตรปี 2549

คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 5.0 จากผลผลิตพืชผลและปศุสัตว์ปีเพาะปลูก 2548/ 2549 ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่นผลผลิตข้าวนาปี มันสำปะหลัง ลำไย ปลายน้ำมัน โคนเนื้อ ใกเนื้อ และสุกร เนื่องจากราคาสินค้าเกษตรปี 2548 อยู่ในระดับสูง ใจให้เกษตรกรเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกมากขึ้น ประกอบกับสภาวะอากาศที่เอื้ออำนวยและปริมาณน้ำที่เก็บกักในอ่างเก็บน้ำสำคัญของทั้งประเทศ เดือนมกราคม 2549 มีมากกว่าปีก่อน รวมทั้งมีการควบคุมโรคระบาดของโรคไข้หวัดนกได้ดีขึ้น สำหรับผลผลิตที่คาดว่าจะลดลง เช่นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน กาแฟ หอมหัวใหญ่ เนื่องจากบางชนิดราคาไม่ดี ดันทุนการผลิตสูง รวมทั้งเกษตรกรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เช่นมันสำปะหลังเป็นต้น ด้านการประมงจะได้รับผลบวกจากการที่การส่งออกกุ้งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภายหลังจากที่สหภาพยุโรปได้คืนสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2549

ภาคอุตสาหกรรม

ในไตรมาสแรกของปี 2548 สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวเพียงร้อยละ 3.2 เนื่องจากภาวะการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมอาหารซบเซา แต่ในไตรมาสที่ 2 วัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์โลกฟื้นตัว และประเทศไทยสามารถส่งออกได้มากขึ้นจึงมีการผลิตเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับการผลิตอุตสาหกรรมอื่นๆที่ปรับตัวดีขึ้นตามภาวะการส่งออกที่ปรับตัวดีขึ้น ทำให้การผลิตสาขาอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 2 ขยายตัวร้อยละ 4.8 และในไตรมาสที่ 3 การส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ อาหาร เฟอร์นิเจอร์ ปีโตรเคมี และอื่นๆ สูงขึ้นมากทำให้ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 6.2 โดยอุตสาหกรรมที่ขยายตัวสูงส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมอาหาร และรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ ส่วนในไตรมาสที่ 4 การผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 6.0 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 6.2 ในไตรมาสที่แล้ว โดยกลุ่มสินค้าที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศชะลอตัวลงมากตามภาวะเศรษฐกิจ ขณะที่กลุ่มสินค้าที่ผลิตเพื่อส่งออกยังคงขยายตัวในเกณฑ์ที่สูง การชะลอลงจะชะลอลงทั้งอุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมวัตถุดิบ ในขณะที่อุตสาหกรรมสินค้าทุนและเทคโนโลยีขยายตัวต่อเนื่อง อุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวได้ดีประกอบด้วยอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมยานยนต์

ตารางที่ 3.3 แสดงอัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรม

(ร้อยละ)

	2547	2548	2548			
			Q1	Q2	Q3	Q4
อุตสาหกรรมเบา	2.2	2.7	0.9	6.0	2.3	1.7
อุตสาหกรรมวัตถุดิบ	6.7	4.5	5.4	6.3	6.1	0.3
อุตสาหกรรมสินค้า ทุนและเทคโนโลยี	17.2	9.3	5.0	7.5	10.3	13.6
อุตสาหกรรมรวม	8.2	5.5	3.2	6.5	6.4	6.0

ที่มา : สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อุตสาหกรรมเบา การขยายตัวชะลอตัวร้อยละ 2.3 ในไตรมาสที่ 3 เหลือร้อยละ 1.7 เป็นผลจากอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยาสูบ และอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ที่มีการผลิตลดลง ภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมที่สำคัญในกลุ่มมีดังนี้

อาหารและเครื่องดื่ม ขยายตัวสูงขึ้นเล็กน้อยร้อยละ 1.7 จากร้อยละ 1.4 ในไตรมาสที่ 3 เป็นผลจากอุตสาหกรรมเครื่องดื่มมีการผลิตสูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มของอุตสาหกรรมเบียร์ ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารรวมที่มีการผลิตลดลงเนื่องจากการผลิตน้ำตาลลดลงตามผลผลิตอ้อยที่เข้าโรงงาน

ยาสูบ ลดลงร้อยละ 11.7 เมื่อเปรียบเทียบกับการผลิตในไตรมาสที่ 4 ปีที่แล้วที่สูงมากจากการเร่งผลิตก่อนการปรับเพิ่มภาษีสรรพสามิตยาสูบจากร้อยละ 75 เป็นร้อยละ 79 ของราคาหน้าโรงงาน และส่วนหนึ่งเป็นผลจากการรณรงค์ของภาครัฐ โดยเฉพาะการห้ามแสดงบุหรี่ยี่ห้อ

ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ลดลงร้อยละ 0.2 ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนจากภาวะการก่อสร้างที่ชะลอตัว

อุตสาหกรรมวัตถุดิบ ชะลอตัวร้อยละ 0.3 จากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนเนื่องจากอุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมัน และอุตสาหกรรมโลหะที่มีการผลิตลดลง ภาวะอุตสาหกรรมสำคัญในกลุ่มนี้ประกอบด้วย

อุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมัน ลดลงร้อยละ 9.0 เนื่องจากภาวะราคาน้ำมันที่สูงขึ้นต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากมีการปิดซ่อมบำรุงโรงงานบางส่วนในช่วงต้นปีและปลายปี ทำให้

ปริมาณการจำหน่ายลดลงส่งผลต่อยอดการผลิตประกอบกับการผลิตในไตรมาสที่ 4 ของปี 2547 ขยายตัวสูง

อุตสาหกรรมโลหะ ขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอลงจากร้อยละ 10.5 ในไตรมาสที่ 3 เนื่องจากการผลิตปูนซีเมนต์ชะลอลงตามภาวะการก่อสร้าง

อุตสาหกรรมโลหะ ลดลงร้อยละ 9.0 แม้จะขยายตัวในช่วงครึ่งปีแรกของปี แต่เป็นผลมาจากฐานที่ระยะเดียวกันปีก่อนมีการผลิตลดลงเนื่องจากทางการยกเลิกภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดชั่วคราว แต่ในช่วงครึ่งปีหลังอุปสงค์ลดลงตามการก่อสร้างที่ชะลอลง ราคาเหล็กที่ลดลงไม่จูงใจในการผลิต และความผันผวนของราคาวัตถุดิบเหล็กในตลาดโลก ประกอบกับผู้ผลิตมาดต็อกสะสมไว้มาก

อุตสาหกรรมสินค้าทุนและเทคโนโลยี ขยายตัวร้อยละ 13.6 ปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 10.3 ในไตรมาสที่ 3 เป็นผลมาจากการส่งออกที่มีการขยายตัวได้ดี อุตสาหกรรมสำคัญในกลุ่มนี้ประกอบด้วย

เครื่องใช้สำนักงานฯ ขยายตัวร้อยละ 29.6 อุตสาหกรรมสำคัญในหมวดนี้คือ การผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ขยายตัวสูงขึ้นตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ

เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้า ขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 33.2 เป็นผลมาจากการผลิตแผงวงจรไฟฟ้า (Integrated Circuit) ที่ขยายตัวได้ดีตามความต้องการในตลาดโลก และ Hard Disk ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามอุปสงค์จากต่างประเทศ

ยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 15.5 ชะลอลงเล็กน้อยจากร้อยละ 16.2 ในไตรมาสที่ 3 เป็นการขยายตัวในส่วนของการผลิตรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ เนื่องจากตลาดในประเทศและการส่งออกยังคงขยายตัวได้ดี ส่วนรถยนต์นั่งส่วนบุคคลการผลิตชะลอตัวลงตามการจำหน่ายในประเทศที่ลดลง อันเป็นผลมาจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมาก และมีการออกรุ่นใหม่บ่อยรุ่นในปี 2548

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index : MPI) ในปี 2548 ขยายตัวร้อยละ 9.2 ชะลอลงจากร้อยละ 11.5 ในปี 2547 ทั้งนี้เป็นผลจากราคาน้ำมัน อัตราดอกเบี้ย และต้นทุนการผลิตที่มีแนวโน้มสูงขึ้น รวมทั้งการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ส่งผลให้หลายอุตสาหกรรมขยายตัวในอัตราที่ชะลอ

แนวโน้มสาขาอุตสาหกรรมปี 2549

สาขาอุตสาหกรรมจะขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2548 ในอัตราร้อยละ 6.1 ตามภาวะการส่งออกของอุตสาหกรรมหลายประเภทที่มีแนวโน้มขยายตัวได้ดี ได้แก่ การส่งออกรถยนต์เพื่อการ

พาณิชย์ไปยังตลาดออสเตรเลียและสหราชอาณาจักร หมวดยอาหาร และคาดว่าจะยังเป็นแนวโน้มขาขึ้นของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

ภาคบริการ

สาขาคมนาคมและขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 6.1 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับร้อยละ 5.3 ในไตรมาสที่ 3 เนื่องจากบริการ โทรคมนาคมที่ขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 14.7 จากร้อยละ 13.8 ในไตรมาสที่ 3 ตามปริมาณการใช้ที่ขยายตัวสูงจากการส่งเสริมการขายของผู้ให้บริการ ส่วนบริการขนส่งขยายตัวเพียงร้อยละ 0.7 เนื่องจากภาวะต้นทุนน้ำมันที่สูงขึ้นและการชะลอตัวของภาคการผลิต

สาขาตัวกลางทางการเงิน ขยายตัวร้อยละ 8.1 ชะลอลงจากร้อยละ 10.0 ในไตรมาสที่ 3 โดยธนาคารพาณิชย์ชะลอลงจากรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ ซึ่งมีผลมาจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่เพิ่มขึ้นประกอบกับรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการที่ชะลอตัว ส่วนการประกันชีวิตและประกันภัยยังคงขยายตัว

สาขาธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ภัยธรรมชาติใน 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2547 ซึ่งส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว กอปรกับได้รับปัจจัยลบจากสถานการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ยืดเยื้อ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศในปี 2548 ปรับลดลง โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ 1 ที่ลดลงถึงร้อยละ 10.1 จากระยะเดียวกันกับปี 2547 อย่างไรก็ตาม ภาวะการท่องเที่ยวโดยรวมได้เริ่มปรับตัวขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 เป็นต้นมา สำหรับการท่องเที่ยวในภาคใต้อ่อนข้างซบเซาและฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ทั้งนี้ เนื่องจากได้รับปัจจัยลบในหลายด้าน ได้แก่ (1) เหตุการณ์ภัยธรรมชาติบริเวณจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน (2) ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (3) เหตุการณ์ว่างระเบิดในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และ (4) ภาวะน้ำท่วมในหลายจังหวัดภาคใต้ ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองภาคใต้ปรับลดลงจากระยะเดียวกันปีก่อนถึงร้อยละ 27.0

ทั้งปี 2548 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีจำนวน 11.4 ล้านคน หรือลดลงร้อยละ 2.5 จากปี 2547 สำหรับอัตราเข้าพักโรงแรมเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 60.6 ปรับลดลงจากปี 2547 ที่เฉลี่ยร้อยละ 63.5 ทั้งนี้ การปรับลดของอัตราการเข้าพักดังกล่าว ส่งผลให้ราคาห้องพักโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นไม่มากนัก คิดเป็นอัตราการขยายตัวร้อยละ 3.9 ขณะที่รายได้จากการท่องเที่ยวที่เป็นเงินตามต่างประเทศคิดเป็นมูลค่า 406.5 พันล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 0.7 จากปี 2547

ทั้งนี้โครงสร้างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศของปี 2548 ไม่เปลี่ยนแปลงจากปี 2547 มากนัก โดยนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงสุดยังคงเป็นนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 49.9 ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมด รองลงมาได้แก่ กลุ่มประเทศยุโรปและอเมริกาในสัดส่วนร้อยละ 27.4 และ 81 ตามลำดับ

สำหรับภาวะการท่องเที่ยวปี 2549 คาดว่ามีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นในทุกภาค โดยเฉพาะการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน เนื่องจากผลกระทบจากเหตุการณ์ภัยธรรมชาติได้หมดลง นอกจากนี้โครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งดำเนินการอย่างต่อเนื่องจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ภาวะการท่องเที่ยวปรับตัวดีขึ้น

สาขาอสังหาริมทรัพย์ ภาพรวมธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ปี 2548 จะลดตัวลงจากปี 2547 ตามอุปสงค์ที่ชะลอลง เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเป็นสำคัญ ส่งผลให้ผู้บริโภคบางส่วนใช้เวลาในการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยนานขึ้น และบางส่วนมีการเปลี่ยนความต้องการลักษณะที่อยู่อาศัยตามกำลังซื้อและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยต้องการที่อยู่อาศัยที่มีขนาดเล็กกลง แต่อยู่ใกล้ที่ทำงานมากขึ้นหรือมีการคมนาคมที่สะดวกเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เช่น อาคารชุดในเมือง ทำให้ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จและจดทะเบียนเพิ่มในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลประเภทอาคารชุดเพิ่มขึ้นอย่างมากในปีนี้นอกจากนี้ ผู้ซื้อที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ใช้บริการสินเชื่อสถาบันการเงิน ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่ออสังหาริมทรัพย์จึงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

ทางด้านผู้ประกอบการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ได้ปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น โดยบางส่วนได้เลื่อนโครงการลงทุนออกไป เพื่อประเมินสถานการณ์ก่อนการลงทุน และผลของปัจจัยภายนอกที่เกิดขึ้น ทำให้อุปทานที่อยู่อาศัยใหม่ในปีนี้มีขนาดเล็กกลง สอดคล้องกับอำนาจซื้อของผู้บริโภคประกอบกับความเข้มงวดของธนาคารพาณิชย์ในการปล่อยสินเชื่อ โครงการบ้านจัดสรร ทำให้ยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ ณ สิ้นปี 2548 มีทิศทางชะลอลง โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 เทียบกับร้อยละ 6.4 ณ สิ้นปี 2547 ซึ่งรวมยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ของกิจการที่มีใช้ของธนาคารพาณิชย์ในระหว่างปี 2548 อย่างไรก็ตาม หากไม่ได้ปรับฐานข้อมูลในอดีต ยอดคงค้างสินเชื่อดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.3 ซึ่งเป็นผลจากให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ 3 แห่งที่ตั้งขึ้นใหม่ในไตรมาสที่ 4 ปี 2548 ด้านราคาที่อยู่อาศัย ดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดินและทาวน์เฮ้าส์พร้อมที่ดินปรับตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 8 และ 6 ตามลำดับ เป็นการเพิ่มตามราคาที่ดิน ต้นทุน การก่อสร้าง และค่าจ้างแรงงาน

แนวโน้มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในปี 2549 คาดว่าจะชะลอลงต่อเนื่องในช่วงครึ่งแรกของปี 2549 จากแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่คาดว่าจะยังคงเพิ่มขึ้น ในช่วงครึ่งหลังของปี 2549 คาดว่า

แนวโน้มธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์จะปรับตัวดีขึ้นจากเงินเฟ้อที่น่าจะชะลอลง ประกอบกับยังคงมีอุปทานของผู้อาศัยระดับราคาปานกลาง-ล่าง ออกสู่ตลาดต่อเนื่อง โดยเฉพาะอาคารชุดในแนวเส้นทางรถไฟฟ้าที่มีอยู่เดิมและโครงการรถไฟฟ้าใหม่ที่จะเกิดขึ้นอนาคต รวมทั้งโครงการที่เลื่อนมาจากปีก่อน สำหรับราคาที่อยู่อาศัยคาดว่าจะชะลอลงจากปี 2548 เนื่องจากการแข่งขันที่สูงขึ้นจากโครงการที่อยู่อาศัยราคาต่ำของทางการ

สาขาการค้า ภาวะการค้าในปี 2548 ชะลอลง โดยสาเหตุสำคัญมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาขายปลีกน้ำมันในประเทศ และอัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้กำลังซื้อของผู้บริโภคโดยทั่วไปลดลง ในขณะที่ผู้ประกอบการต้องเผชิญกับภาวะต้นทุนที่สูงขึ้นแต่สามารถผลักภาระไปสู่ผู้บริโภคได้เพียงบางส่วนเท่านั้น เนื่องจากต้องการรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดภายใต้ภาวะการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นทั้งนี้ การค้าที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างและสินค้าคงทนในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านชะลอลงมาก ส่วนการค้าสินค้าที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีพสูงชะลอลงไม่มากนัก อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการขนาดใหญ่มีความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่าจึงยังสามารถแบกรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้นได้ดีกว่า

แนวโน้มธุรกิจการค้าในปี 2549 คาดว่าจะปรับตัวดีขึ้นจากภาวะเงินเฟ้อที่ชะลอลง ประกอบกับผลผลิตภาคเกษตรกรรมที่คาดว่าจะขยายตัวได้ดีกว่าปีก่อน ซึ่งได้รับผลกระทบจากภาวะภัยแล้ง และผลผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ยังมีแนวโน้มนขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี รวมทั้งสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวที่เริ่มคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น

สาขาโทรคมนาคม ในปี 2548 ธุรกิจโทรคมนาคมในส่วนของโทรศัพท์เคลื่อนที่ชะลอลงตัวลงจากปี 2547 เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อที่เร่งตัวสูงขึ้นส่งผลทำให้กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลงรวมทั้งสัดส่วนของจำนวนผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่เพิ่มขึ้นถึงประมาณกึ่งหนึ่งของจำนวนประชากรทั้งประเทศ โดยจำนวนผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ของปีนี้จะมีจำนวน 31.3 ล้านเลขหมายเพิ่มขึ้นประมาณ 3.9 ล้านเลขหมายหรือร้อยละ 14.3 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2547 ที่เพิ่มขึ้นเกือบ 5 ล้านเลขหมาย ในปีนี้ผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่เน้นการใช้กลยุทธ์ส่งเสริมการขายโดยลดราคาค่าบริการมาโดยตลอด เพื่อชิงฐานลูกค้าของผู้ให้บริการรายอื่น และรักษาฐานของลูกค้าเดิมของตนไว้ จนทำให้รายได้ต่อเลขหมายของผู้ให้บริการลดลง แม้ว่าผู้ใช้บริการได้พัฒนาการให้บริการเสริมในรูปแบบต่างๆ เพื่อเพิ่มรายได้ในส่วนนี้แต่ก็ไม่สามารถทดแทนรายได้ที่สูญเสียจากการลดราคาค่าบริการ สำหรับโทรศัพท์พื้นฐานขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นเล็กน้อย โดยจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์พื้นฐานของปี 2548 เพิ่มขึ้นประมาณ 200,000 เลขหมาย หรือร้อยละ 3.0 เมื่อเปรียบเทียบกับ

กับปี 2547 เพิ่มขึ้นประมาณ 180,000 เลขหมายหรือร้อยละ 2.7 โดยเป็นการเพิ่มจำนวนเลขหมาย การใช้บริการในส่วนภูมิภาคเป็นสำคัญ และขยายตัวตามความต้องการใช้บริการ อินเทอร์เน็ตที่ส่วน ใหญ่จะต้องเชื่อมโยงการใช้ผ่านโทรศัพท์พื้นฐาน

แนวโน้มโทรคมนาคม ปี 2549 ในส่วนของโทรศัพท์ที่ชะลอตัวลงต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ใ ครก็ตามผู้ใช้บริการจะเน้นการลงทุนขยายเครือข่ายในภูมิภาคมากขึ้นเพราะยังมีสัดส่วนของจำนวนผู้ใช้ ต่อประชากรค่อนข้างต่ำส่วนการแข่งขันลดราคาให้บริการน่าจะลดลง และมาแข่งขันการพัฒนา ด้านคุณภาพการให้บริการและบริการเสริมเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับผู้ใช้บริการในภูมิภาคที่ยังมีโอกาส ขยายตัวได้อีก และคาดว่าคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) จะมีบทบาทเพิ่มมา กขึ้นในการกำกับดูแลและการออกใบอนุญาตต่างๆ ในกิจการโทรคมนาคม ซึ่งถ้ามีการออก ใบอนุญาตโทรศัพท์เคลื่อนที่ในยุคที่ 3 หรือ 3G ที่สามารถให้บริการทางด้านเสียง และบริการอื่นๆ เช่น ข้อมูล และการบันทึกภาพ เป็นต้น จะส่งผลให้เกิดการลงทุนอีกเป็นเงินจำนวนมาก เห็นได้จาก ตั้งแต่ปลายปีที่ผ่านมามีชาวต่างชาติเข้ามาร่วมทุน หรือ ซื้อกิจการ โทรศัพท์เคลื่อนที่และยังคงมี แนวโน้มการเข้ามาของผู้ร่วมทุนต่างชาติอีกสำหรับโทรศัพท์พื้นฐานนั้น คาดว่าคงทรงตัว ใกล้เคียงกับปี 2548 โดยจะยังเป็นการขยายตัวในภูมิภาคเป็นสำคัญ

สาขาบริการอื่นๆ โดยภาพรวมขยายตัวร้อยละ 4.8 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสที่ 3 เป็นผลจากสาขาบริการชุมชนฯ ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.7 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 9.4 ในไตรมาสที่ 3 เนื่องจากบริการเสริมสวย ลดลงร้อยละ 9.5 และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ ลดลงร้อยละ 6.6 ส่วน กิจการวิทยุโทรทัศน์ ขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 11.3 สลากกินแบ่งรัฐบาล สลาก พิเศษ และเลขท้าย 3 ตัว และ 2 ตัว ซึ่งมีสัดส่วนสูงสุดขยายตัวเพียงร้อยละ 2.4 ชะลอตัวลงจากร้อย ละ 17.2 โดยยอดจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลและสลากพิเศษ ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.6 ส่วนเลข ท้าย 3 ตัว และ 2 ตัว มียอดรับสุทธิเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปี 2547 ร้อยละ 4.7 อย่างไรก็ตาม บริการอื่น ๆ บางส่วนขยายตัวสูงขึ้น เช่น บริการด้านกีฬาขยายตัวร้อยละ 19.3 เพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 12.1 และการผลิตภาพยนตร์ขยายตัวร้อยละ 7.6 เพิ่มขึ้นจากไตรมาส ที่ 3

การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549)

ประเด็นหลัก

ด้านการเกษตร

- เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรในตลาดโลก โดยตั้งบนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- เสริมสร้างศักยภาพของเกษตรกรในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและมีทางเลือก และมีความมั่นใจในการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน

ด้านการอุตสาหกรรมและการค้า

- ปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้บนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรของชาติอย่างมีประสิทธิภาพ
- เสริมสร้างและบ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดเล็กให้มีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนทั้งในเชิงคุณภาพควบคู่ไปกับการกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึง
- เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาดและกระจายผลผลิตไปสู่ตลาด และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการค้าเสรี
- เสริมสร้างอำนาจการต่อรองของไทยในเวทีเศรษฐกิจการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

ด้านบริการท่องเที่ยว

- พัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มการจ้างงาน กระจายรายได้สู่ชุมชน และการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว

ด้านการเพิ่มผลผลิต

- ปรับโครงสร้างการผลิตอย่างต่อเนื่อง โดยการปรับกระบวนการผลิตและการจัดการภาคการผลิตให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตโดยรวม
- สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของทุกภาคส่วนในประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นเป้าหมาย

ด้านเกษตร

- ให้ประเทศไทยคงความเป็นแหล่งผลิตอาหารสำคัญของโลก โดยเพิ่มส่วนแบ่งตลาดส่งออกสินค้าเกษตร รวมทั้งเป็นแหล่งแปรรูปสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพสูง

- ผลิตภาพการผลิตรวมในภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 0.5 ต่อปี

- ขยายกระบวนการพัฒนาเกษตรแบบยั่งยืน ด้วยการยกระดับรายได้เกษตรกรควบคู่กับการมีงานทำ และพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ด้านอุตสาหกรรมและการค้า

- มุ่งเน้นให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็เข้าสู่ระบบ ด้วยการให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็จดทะเบียนในสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 72 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ทั้งหมด ในปี 2549

- สร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงวิสาหกิจ (Cluster) และการรับช่วงการผลิต (Subcontracting) ระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ เศรษฐกิจชุมชน และเศรษฐกิจภายในควบคู่ไปกับระหว่างประเทศ

- รักษาอัตราการขยายตัวของการส่งออกไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8 ต่อปี และเพิ่มส่วนแบ่งตลาดของไทยให้อยู่ในระดับร้อยละ 1.1 ของตลาดส่งออกโลก ในปี 2549

ด้านบริการ

- รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี และให้คนไทยเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

ด้านการเพิ่มผลผลิต

- ปรับโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต โดยการดำเนินการให้ผลิตภาพการผลิตรวมในภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี และผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี

แนวทางการดำเนินงาน

ด้านเกษตร

ปรับปรุงโครงสร้างภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณภาพสินค้าให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ โดยให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาด มีการกระจายผลผลิตเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการค้าเสรี ดังนี้

- เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการปรับปรุงกระบวนการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิต สำหรับลดต้นทุนการผลิต สอดคล้องกับภูมิปัญญาเกษตรกร พัฒนาระบบงานวิจัยและนุเคราะห์วิจัยทางการเกษตรและเกษตรแปรรูป สนับสนุนการผลิต เครื่องจักรกลการเกษตรที่เหมาะสม เร่งรัดการพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรที่มีศักยภาพในการส่งออก และยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์

- ส่งเสริมการผลิตให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภคและตลาดสินค้าเกษตร เพื่อสามารถปรับบทบาทภาครัฐในการแทรกแซงการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรได้

- ปรับปรุงตลาดสินค้าเกษตรทุกระดับ ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุน โครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เพื่อขยายโอกาสทางการตลาดให้แก่สินค้าเกษตรให้สามารถกระจาย ผลผลิตไปยังผู้บริโภคได้อย่างกว้างขวาง

- เพิ่มขีดความสามารถและทักษะของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เป็น ผู้ประกอบการ สามารถตัดสินใจและวางแผนการผลิตเชื่อมโยงกับการตลาดได้

- ให้มีกระบวนการและกลไกเพื่อให้เกษตรกรระดมความเห็นและมีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบายและมาตรการในการพัฒนาการเกษตร

- สนับสนุนและขยายการพัฒนาเกษตรยั่งยืนให้มั่นคงเพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของเกษตรกรจากเกษตรกรด้วยกันเอง

- เสริมสร้างขีดความสามารถการเพิ่มผลผลิต การทำเกษตรยั่งยืน สร้างระบบเครือข่าย เชื่อมโยงการเกษตรยั่งยืนและระบบเศรษฐกิจชุมชน พร้อมทั้งจัดทำมาตรฐานการผลิตและคุณภาพ สินค้าเกษตรแบบยั่งยืน ให้เกษตรกรลดปริมาณการใช้สารเคมีการเกษตรอย่างทั่วถึง ควบคู่ไปกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์แก่ผู้ผลิตและผู้บริโภค เพื่อให้เกษตรยั่งยืนอยู่รอดได้ในเชิงพาณิชย์

- เพิ่มปริมาณสินเชื่อให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกรในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้าง งานและขยายฐานการผลิตให้มั่นคง รวมทั้งพัฒนาระบบเครือข่ายสินเชื่อให้เชื่อมโยงกับสถาบัน เกษตรกรและผู้ประกอบการ

ด้านอุตสาหกรรมและการค้า

ปรับโครงสร้างการผลิตและสร้างความเข้มแข็งด้านการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดให้มี ประสิทธิภาพ พึ่งพาตนเองได้ สร้างภูมิคุ้มกันของภาคการผลิตอย่างเป็นระบบโดยรวม รวมทั้ง ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กและธุรกิจชุมชนเพื่อการสร้างงานและขยายฐานการผลิต ให้มั่นคงและยั่งยืน ดังนี้

- ปรับโครงสร้างการผลิตให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาคธุรกิจ ทั้งทางด้านพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งสร้างมาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการพัฒนาเทคโนโลยีภาคการผลิตที่มุ่งสู่การเพิ่มผลผลิต ยกกระตักยระดับทักษะด้านเทคนิคการจัดการองค์กรของหน่วยธุรกิจให้ก้าวสู่การแข่งขันและตอบสนองความต้องการของตลาดอย่างมีคุณภาพ

- สนับสนุนให้สถาบันเฉพาะทางมีความเข้มแข็งในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารองค์กรทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณ เพิ่มเพิ่มขีดความสามารถในการเป็นศูนย์กลางการให้บริการแก่ ธุรกิจ อุตสาหกรรม ทั้งในด้านประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาบุคลากรเทคโนโลยี ตลาด รวมทั้งคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐาน

- เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาดและการกระจายผลผลิต ไปสู่ตลาด และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการค้าเสรี โดยขยายตลาดการส่งออกให้มีการกระจายตัวของตลาดและสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้น ส่งเสริมการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นช่องทางการตลาด และปรับปรุงกฎระเบียบและกฎหมายให้เอื้อประโยชน์ต่อการค้าและการลงทุนอย่างเหมาะสม

- สนับสนุนการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยส่งเสริมการรับช่วงและเชื่อมโยงการผลิตระหว่างกิจการอุตสาหกรรมในลักษณะกลุ่มอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาธุรกิจชุมชน

- เสริมสร้างอำนาจการต่อรองของไทยเวทีเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

ด้านบริการ

1. พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มการจ้างงาน กระจายรายได้สู่ชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดย

- พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกวิธี การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกร กิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา สวนสุขภาพและสวนสนุก

- ปรับปรุงคุณภาพบริการทางการท่องเที่ยว แก้ไขปัญหาความปลอดภัยและการหลอกลวงนักท่องเที่ยว พัฒนาลิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว และให้บริการข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย

- ส่งเสริมบทบาทชุมชนและองค์กรชุมชนในท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

- เน้นกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ กลุ่มการประชุมการจัดนิทรรศการนานาชาติ และการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลจากต่างประเทศให้มากขึ้น โดยให้มีระบบบริหารจัดการเฉพาะชั้นมารับผิดชอบ

- ประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น

2. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อขยายโอกาสทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการใช้ทรัพยากรร่วมกันนำไปสู่การพึ่งพากัน และยกระดับคุณภาพชีวิตคนไทยในภูมิภาค โดย

- ส่งเสริมให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนและอินโดจีน โดยสนับสนุนการดำเนินการด้านตลาดร่วมกันและพัฒนาโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาค

- พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกันให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อใช้ประโยชน์ในทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและเสริมขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

- ร่วมมือกับประเทศที่สามและ/หรือองค์กรระหว่างประเทศ ฟื้นฟูสถานะเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน โดยการกระตุ้นธุรกิจด้านการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในพื้นที่เศรษฐกิจที่มีศักยภาพ

ด้านการเพิ่มผลผลิต

1. การปรับกระบวนการผลิตและการจัดการภาคการผลิตให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น โดย

- สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ สถาบันเฉพาะทาง และภาคธุรกิจเอกชน เพื่อให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการกระบวนการผลิตให้มากขึ้น เพื่อลดต้นทุนทางธุรกรรมและต้นทุนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบการ โดยส่งเสริมการใช้ระบบห่วงโซ่อุปทานสนับสนุนการผลิต และการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงวิสาหกิจ (Cluster) เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและแบ่งงานกันทำ อันจะนำไปสู่การลดข้อจำกัดด้านภูมิศาสตร์ การจัดหาวัตถุดิบ ขบวนการผลิต การส่งมอบ และการตลาด ซึ่งจะช่วยให้การประกอบธุรกรรมเกิดความรวดเร็วและมีการประหยัดต้นทุน

- พัฒนากลไกหรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการศึกษา และฝึกรอบรวม รวมทั้งสถาบันเฉพาะทางกับสถานประกอบการในการผลิตและพัฒนาบุคลากรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิตและตลาดแรงงาน

2. สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของทุกภาคส่วนในประเทศ เพื่อการเพิ่มขีดความสามารถ แข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดย

- สร้างและผลักดันขบวนการเพิ่มผลผลิตของประเทศ โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของหลายๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการสร้างจิตสำนึกในการเพิ่มผลผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิต และเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการให้ความคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม รวมถึงให้การสร้างจิตสำนึกในการพัฒนาทักษะของคน และเทคโนโลยี

- ส่งเสริมการพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐาน และดัชนีชี้วัดในการกำหนดเป้าหมายการติดตามผลประเมินผล โดยสนับสนุนให้มีระบบสารสนเทศที่เชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยส่งเสริมให้จังหวัดพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของจังหวัดของตน รวมทั้งการจัดตั้งองค์กรที่มีความคล่องตัว ทำหน้าที่เป็นแกนกลางในการประสาน เชื่อมโยงและผลักดันขบวนการเพิ่มผลผลิตของชาติอย่างต่อเนื่อง เพื่อทดแทนกลไกระบบราชการ และสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการเพิ่มผลผลิตแห่งชาติอย่างมีประสิทธิภาพ